

ס'איז זעלנערשער טאגטל א טונקעלער טאג,
 איך היל זיך אין אים
 מיט אלע אין ענגן געצעלט
 צו טייטשן דעם פשט פון דער וועלט.
 ברעמען מיד,
 פלייצעס פון שווערקייט געבויגן,
 אומזיסט האט אין עמיצנס אויגן
 זיך בלאסלעך צעהעלט
 דער פשט פון דער וועלט.

פנימער גרוי,
 ס'איז חזק דאס מינדעסטע ווארט,
 דער שטארקסטער געשריי.
 אין טונקעלן פעלד שרייט א קרא
 זיי אן עכא פון זיי,
 וואס שטייט איבער אונז דא
 בלינד און געבויגן,
 זקנדיק שווער
 אין ענגן געצעלט. —
 אומזיסט האט אין עמיצנס אויגן
 זיך בלאסלעך צעהעלט
 דער פשט פון דער וועלט.